

Дуже погана ніч

У середині хижки клану Казана лунає сміх.

Сидячи на маленьких стільчиках біля вікна, Камелія, Валентина та Мірті грають, намагаючись по черзі здогадатися, що покладено кожній із них на голову.

— У мене красивий метелик? — питає Мірті.

Дві її подружки прискають сміхом.

— Ні, — каже Валентина, хитро дивлячись на неї.

— Мила-Люба-Квіточка?

Камелія заочує очі.

— Також ні, — не стримується вона. — У тебе на голові не може бути твоєї одnorіжки, бо тебе просто розчавило б!

Принцеса в рожевій сукні кривиться:

— Тоді я не знаю. Передаю слово Гравкицю.

Згорнувшись клубочком на колінах Камелії, кошеня тихенько нявкає, а потім знову засинає.

— Я виграла! — вигукує радісна Валентина. — Можеш подивитися.

Мірті копірсається у своєму світлому волоссі й одразу ж скрикує із жахом:

— Але воно слизьке й бридке!

З виразом огиди на обличчі вона знімає дощового черв'яка зі своєї голови

й кладе його на підвіконня біля прочиненого вікна.

— Фе! — цідить вона крізь зуби. — З мене досить тарганів, дощових черв'яків та кажанів, ви завжди виграєте. Наступного разу гратимемо з пташками й метеликами, що такі ж прекрасні, як я!

— Дивіться, це ж Мало! — перериває її Камелія.

Три дівчинки спостерігають за другом, що йде стежкою. Маленький нічний троль з похиленою головою та опущеними плечима повільно чимчикує.

— Схоже, він не поспішає до нас приєднатися, — бурмоче Мірті.

— Сподіваюся, що він не захворів, — непокоїться Камелія.

Насупивши брови, вона дивиться, як Мало мляво проходить повз хатинку їхньої матері, прямує в бік хижки й на решті стукає у двері.

— Вітаю, — неуважно кидає троль.

Він відкриває рота й широко позіхає.

— Ти сильно запізнився, — тут же незадоволено каже Мірті. — Ми вже пройшли три кола загадок. Тож ми скасуємо рахунок і почнемо спочатку.

— Ти хочеш це зробити, тому що програла! — заперечує Валентина.

— Але дощові черв'яки — це проти правил!

— Усе гаразд, Мало? — питає Камелія, не звертаючи уваги на молодшу сестру та подругу.

Хлопець знизує плечима й падає на подушку в кутку хижки.

— У тебе щось болить? — наполягає юна чаклунка. — Минулого тижня в школі я навчилася готувати цілющі зілля.

Мало втомлено хитає головою:

— Це все тому, що я не дуже добре спав.